

FORBEREDELSE

KIRKERNE I ISHØJ

EFTERÅR 2024

Overspringshandling – også en slags forberedelse?

*Suk,
hvor er det hårdt
at tage tilløb
igen og igen
– og så i sidste øjeblik springe fra.*

*Det er en ganske almindelig opgave,
jeg har fuldført tusinde gange før
men i går, i dag
– og måske igen i morgen
orker jeg altså bare ikke.*

*Gud
du som jo ser på viljen
og den gode intention:
Hvorfor tæller overspringshandlingerne
ikke med som del af enhver god forberedelse?*

*Hvorfor er det helhjertede halve forsøg
ikke det samme som halvt fuldendt?*

*Jeg tror,
jeg springer over
– igen...*

*Tak for engle
der pludselig viser sig
når man mindst venter det*

INDHOLD

- 4 | At vente og glæde sig
- 6 | Forberedelse til at blive forældre
- 10 | Forberedelse af gudstjenester
- 16 | Forberedelse til bryllup
- 18 | De 9 læsninger – forberedelse til jul
- 20 | Forberedelse til konfirmation
- 26 | Der er én, der holder hånden over mig
- 32 | En kæmpestor fortælling

At forberede sig på noget stort og vigtigt, kræver ofte en masse planlægning. Der skal løses mange praktiske opgaver. Men samtidig er der også brug for at tænke over dét, der er på vej. At forberede sig mentalt, måske ved at glæde sig, måske ved at bekymre sig – eller en blanding af begge dele.

Dette nummer af vores kirkemagasin, handler om forberedelsen.

Den forberedelse som adventstiden er, med al den aktivitet, der er i kirkerne før juleaften. Men også andre former for forberedelse. Konfirmandforberedelse, de tanker man gør sig, inden et barn kommer til verden – og forberedelse på døden.

Vi har også skrevet nogle bønner, som handler om at forberede sig i forskellige situationer.

Vi håber du vil læse med og måske bruge vores kirkemagasin som en del af din forberedelse til jul – eller til noget andet stort.

God læselyst!

At vente og glæde sig

Tiden frem mod jul er en tid med mange praktiske gøremål. Der skal planlægges en fest – årets største. Og det betyder noget, hvordan man forbereder sig. For der er som regel nok at stresse og jage over. Men der skal også være plads til at vente. Og til at glæde sig.

Hvordan gør man, hvis man gerne vil finde roen og glæden, midt i de travle forberedelser? Hvis man synes, at højtiden skal handle om noget mere end forbrug, mæthed og planlægning?

I kirken har vi et par forslag: Julen handler om at Gud kom til verden for at være sammen med mennesker. Et af de navne Jesus får i Bibelen er Emmanuel, det betyder "Gud med os". Derfor handler juletiden om nærvær. Nærvær er måske den største gave, vi kan give andre.

Så prøv at være nærværende mens du forbereder dig på julen. Nærværende overfor dig selv og overfor andre. Lad mobilen ligge. Træk vejret. Se en anden i øjnene. Spørg nogen om de vil med ud at gå, spille, lege, drikke en kop kaffe. Giv af din dyrebare tid.

Måske skal du købe nogle gaver i december? Så prøv at gøre det uden stress og overforbrug. Tænk på de mennesker, du skal købe gaverne til. Tænk på, hvorfor du holder af dem, hvor de er i deres liv lige nu og hvad de betyder for dig. Eller tænk på at gøre netop ét bestemt menneske glad.

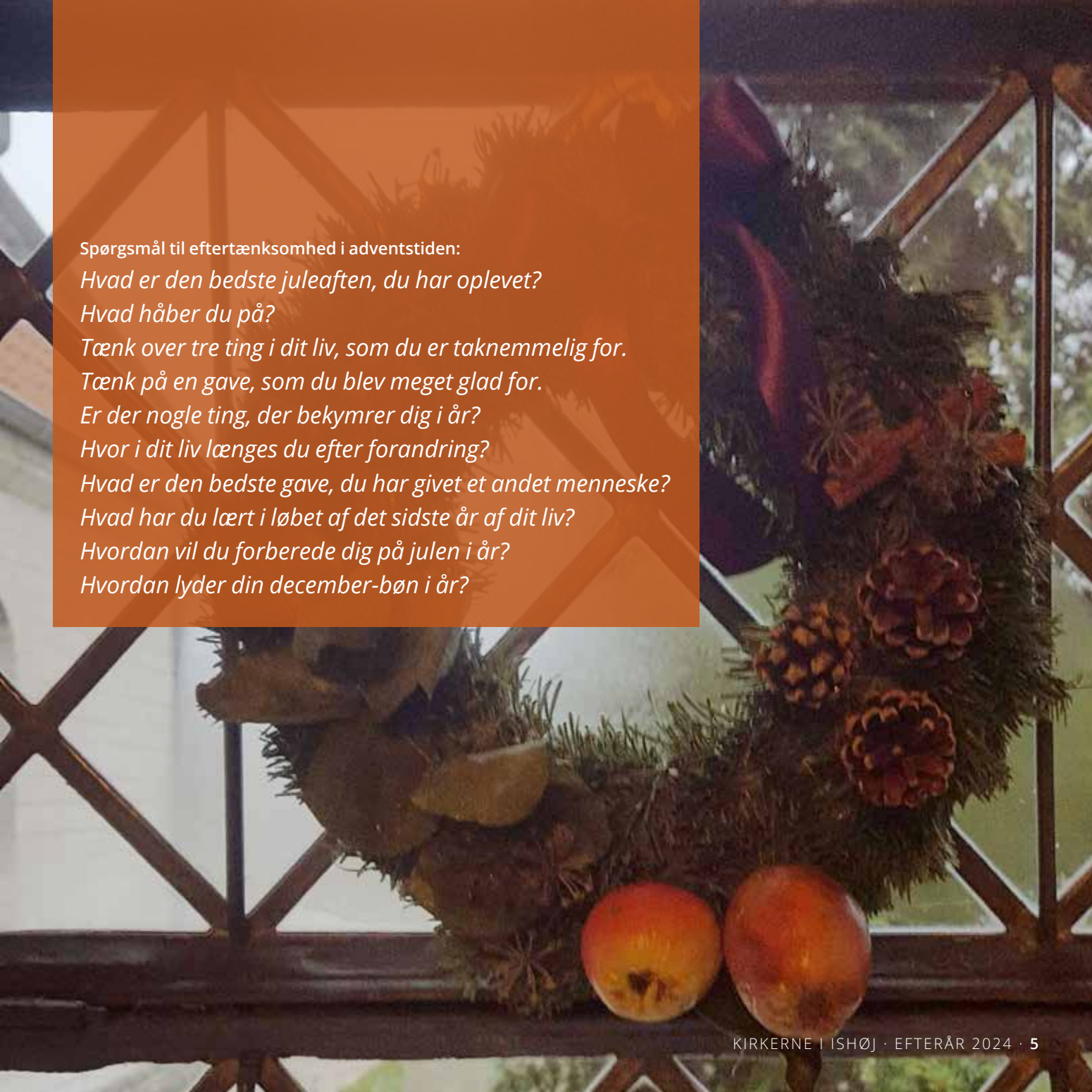
Juleevangeliet handler også om at glæden kom til et sted, som ingen lagde mærke til og til mennesker, som ikke rigtig blev regnet for noget. En mørk grotte udenfor en lille flække:

Her viste glæden sig for fattige og helt almindelige mennesker.

Så mens du forbereder en højtid fuld af lys og fest, så prøv også at lægge mærke til de mennesker, som andre overser. Som har brug for, at nogen rækker ud og hjælper. Måske kan du være med til at give lidt lys og kærlighed et sted, hvor der ellers hersker mørke og ensomhed?

Måske føler du dig selv ensom. Eller der er ting i dit liv, som føles ubetydelige? Prøv at være til stede, også i det ubetydelige og svære. Gud kom til det ydmyge, det uperfekte. Vent på at Gud kommer til stede også i dit liv.

Hvis du har lyst til at vente og glæde dig sammen med andre, så kom over i kirken. Du er velkommen!

Spørgsmål til eftertænkning i adventstiden:

Hvad er den bedste juleaften, du har oplevet?

Hvad håber du på?

Tænk over tre ting i dit liv, som du er taknemmelig for.

Tænk på en gave, som du blev meget glad for.

Er der nogle ting, der bekymrer dig i år?

Hvor i dit liv længes du efter forandring?

Hvad er den bedste gave, du har givet et andet menneske?

Hvad har du lært i løbet af det sidste år af dit liv?

Hvordan vil du forberede dig på julen i år?

Hvordan lyder din december-bøn i år?

Forberedelse til at blive forældre

**Vi har talt med Belinda, Camilla og Silvana.
Kan man forberede sig til at blive forældre?**

Belinda

Første gang tænkte jeg meget over forløbet. Jeg tænkte meget på fødslen, uvisheden om hvornår og hvordan. Min mor var syg dengang, så det fyldte at forberede mig på afsked med hende og velkomst af min søn på samme tid.

Nu fylder det praktiske mere. Hvem skal passe storebror, når jeg går i fødsel? Hvordan vil vores søn reagere på at blive storebror?

Jeg søgte ikke en masse viden om graviditet eller fødsel under min første graviditet, men fulgte hospitalets online fødselsforberedelse og fandt nogle videoer om at holde en nyfødt.

Min kusine var gravid samtidig med mig. Vi talte sammen, spejlede os i hinanden. Jeg spurgte mødre, jeg kender om de overvejelser, jeg gik med.

Denne gang forbereder jeg mig slet ikke. Jeg har jo prøvet det, og selvom jeg ved, det bliver anderledes, har jeg en erfaring at tage udgangspunkt i.

Nu glæder jeg mig til at opleve de to børn sammen, og se hvordan de er forskellige og hvordan de er ens.

Det sværeste er at styre forventningerne til mig selv. Hvad jeg skal kunne. Samt min forestilling om hvad andre tror og tænker.

Første gang var jeg nervøs for, om jeg kunne forstå mit barns lyde, og lære at tolke de forskellige slags gråd.

Det gode ved at have erfaring er, at jeg overvejer, hvad jeg vil gøre ens og anderledes.

Vi havde en god balance i rutiner, og familien hjalp meget og kendte grænserne for besøg og samvær. Det håber jeg, vi kan gøre igen.

Jeg ved, at jeg skal lade børnenes far være mere med helt fra starten. Det håber jeg, vi begge har mere ro til denne gang.

Og jeg skal være bedre til at bede om hjælp.

Hvilken plads har tro i dine forberedelser?

Det giver mig en følelse af, at der er en mening med forløbet. At tingene sker i den rigtige rækkefølge.

Jeg mistede min mor under min første graviditet. At tro gav mig støtte og et sted at lægge mine bekymringer for min mor.

Camilla

Den tanke, som fylder mest i øjeblikket er, hvordan vi skal klare hverdagen med to krudtugler.

Kan vi trække på erfaringer fra første gang? Og hvordan reagerer vores søn på at blive storebror?

Jeg veksler mellem at glæde mig og tænke "hvad har vi gang i?".

Første gang forberedte jeg mig helt vildt. Jeg læste bøger, lyttede til podcast, gik til fødselsforberedelsestræning, deltog i facebook-debatter.

Det blev for meget. Undervejs måtte jeg stoppe op, give slip og prøve at være i det en dag ad gangen.

Denne gang gør jeg ingen af de ting.

Nu tænker jeg mere på, hvordan vores balance ændrer sig, når vi går fra et til to børn.

Det sværeste ved at forberede mig på at blive forælder er, hvordan det påvirker vores parforhold. Mon "vi" overlever?

Små børn, søvnmangel osv. presser os, og når jeg ser skilsmisseprocenten i Danmark, bliver jeg nervøs. For jeg kender ikke udfaldet. Er vi sammen om at være forældre om fem år?

Generelt er jeg dog markant mere rolig denne gang.

Hvilken plads har tro i dine forberedelser?

Jeg er overbevist om, at der findes noget større end mig selv, men jeg bruger ikke ordet Gud.

Det er alt for uhyggeligt at tænke på, at der ingenting er efter døden eller til at guide os i livet.

Jeg har en følelse af, at jeg bliver passet på. Skulle der ske mig noget, ved jeg, at min ånd altid vil være her til at passe på mine børn.

Silvana

Jeg håber bare, det hele går godt.

Jeg havde en ufrivillig abort inden vi fik vores første barn. Så der er en lille frygt. Men jeg stoler på Gud og tror på, at det går godt.

Da jeg var gravid første gang, var der nogle prøver, som viste dårlige tal. Det blev en frygt at vente på resultaterne, og vi besluttede ikke at få en masse ekstra prøver.

I stedet forsøgte vi at forberede os på, at vores liv blev forandret, uanset hvem vores barn var, når det kom ud.

Første gang læste jeg mange bøger og fulgte hospitalets fødselsforberedelse. Denne gang har jeg slet ikke tid til at læse.

Jeg skulle nok også have talt mere med andre mødre og lært af dem, så det prøver jeg at gøre denne gang.

Jeg forbereder vores hjem. Sikrer mig, at vi har babytingene fundet frem, og at der er plads til et nyt medlem i vores familie.

Det sværeste lige nu er at gætte, hvad det vil gøre ved vores parforhold.

Vi prøver at bruge mere tid sammen nu, prioriterer hinanden. For når lillebror kommer, vil meget af tiden skulle deles mellem børnene og os selv.

Jeg kan godt lide at planlægge, og det er svært for mig, når tingene ikke bliver som planlagt. Det er svært at forberede sig på noget, når man ved, at intet bliver, som man forestiller sig.

Som helhed er jeg nok mindre bekymret denne gang. Jeg tror på, at jeg kan klare det igen. Men jeg tænker også meget på, hvordan jeg skal være mor for to. Jeg vil nok lade far få mere plads denne gang.

Hvilken plads har tro i dine forberedelser?

Jeg beder aftenbøn for min familie og for, at graviditet og fødsel skal gå godt.

Jeg opsøger kirkens fællesskab og nyder at kunne drøfte mine tanker og bekymringer med de mennesker, jeg møder her.

Med vores søn er vi meget glade for at komme i Vejleå Kirke. Her mødes vi af et fællesskab omkring børnene.

Gud

Noget nyt er ved at ske

Jeg ved ikke, hvad det er

Giv mig mod til at være i det

selvom jeg endnu ikke ved

om det er godt eller skidt

Gud

*Hjælp mig med at have mod til at skuffe mit barn
med at drillenissen ikke flytter ind i år
Jeg orker det simpelthen ikke
og jeg har så dårlig samvittighed over det
Hjælp mig med at bære at jeg skuffer mit barn*

*Tak fordi jeg i en hel måned
kan bliver som et barn igen
At jeg i et virvar af nisser, røde hjerter og julemusik
får fornemmelsen af
at der er en åben forbindelse mellem min barndom og nu*

*Hjælp mig med at finde julefreden
Den synes helt forsvundet i et virvar af
kaotiske juleafslutninger
og krav om julehygge på kommando
Jeg vil egentlig bare gerne have julefred
Lad mig finde den
eller lad den finde mig*

Forberedelse af gudstjenester

En gudstjeneste er som så meget andet i kirken et holdarbejde, som kræver forberedelse. Præsten, organisten, koret og kirketjeneren forbereder sig på hver deres måde til gudstjenesten. Præsten med prædiken, bibeltekster og bønner; organisten tager sig af musikken og indstudering af korsang, og kirketjeneren har som opgave at tage sig af alt det praktiske i kirkerummet og i våbenhuset. Men for at det kan lykkes på bedste vis, taler præsten, organisten og kirketjeneren sammen forud for den enkelte gudstjeneste.

Måske er der noget særligt, der skal ske lige netop ved den pågældende søndags gudstjeneste. Det kan være konfirmandvelkomst, høstgudstjeneste, Alle Helgen eller at det nu er 1. søndag i advent? Der kan være dåb i gudstjenesten. De forskellige søndage har ofte et særligt præg.

Kirketjeneren

Kirketjenerens opgaver er mange. Først skal flaget hejses, så skal der ringes med klokkerne første gang en time før gudstjenesten begynder, sætte salmenumre op, dække op på alteret til nadveren, sætte kaffen over og sørge for mikrofoner og lyd. Kirketjeneren har også til opgave at tage imod dem, der kommer til gudstjeneste.

Præst og organist

Præsten og organisten mødes i ugen op til gudstjenesten og taler om, hvilke salmer, der skal synges. Valget af salmer sker ud fra hvilken bibeltekst, der skal prædikes over. Med salmerne prøver præsten og organisten at lægge en linje og sørge for en sammenhæng i gudstjenesten, da salmevalget er med til at udlægge og tolke bibelteksten. Men der er også meget andet at tage hensyn til,

74
78
635
89
862
80

når der vælges salmer. For det skal helst være nogle, som menigheden kender og holder af at synge, samtidig med, at der også godt må være noget, der ikke er så kendt. Bedst er det, når der både er nye og gamle salmer i en gudstjeneste. Mange salmer kan synges på forskellige melodier, så ofte taler organist og præst også om, hvilken melodi salmen skal synges på. Præsten fortæller, hvad prædiken kommer til at handle

om, og organisten har ofte også gjort sig nogle tanker om, hvilken musik, han vil spille som præludium og postludium, ligesom motetten, som koret synger lige efter prædiken, skal have en sammenhæng med dagens tekst.

Præstens prædiken

Når præsten forbereder prædiken, kan der være et væld af temaer, der kan komme i spil. Selv om man

kan have læst bibelteksten mange gange før, kan der være noget i den, som man lægger særligt mærke til, fordi det lægger sig op ad noget, som optager én i øjeblikket. Det kan være noget, som fylder i alle de mange samtaler, man har som præst. Noget som medierne er optaget af, eller som man har læst et sted. En vigtig del af prædikenforberedelsen er arbejdet med at knytte en sammenhæng mellem den gamle bibeltekst og vores samtid.

Gud

Jeg glæder mig så meget, at jeg ikke kan være i min krop

Jeg tror det bliver så stort og fantastisk

og hvad nu hvis det ikke gør?

Hvis jeg bliver skuffet?

og det ikke kan leve op til mine forventninger?

Vi har forberedt os i uger

og alligevel ved jeg, at der er så meget, jeg ikke har kontrol over

Vil du hjælpe mig med at give slip

på det jeg ikke kan styre

Og lad glæden folde sig ud

uanset om det hele bliver, som vi har planlagt?

Prædikenen skal også være sammenhængende, sådan så menigheden kan få noget ud af at høre den. Så der skal arbejdes med sproget og med opbygningen af prædikenen.

Gudstjenesten

Gudstjenesten om søndagen har grundlæggende en fastlagt struktur, en liturgi, som er fælles for alle kirker inden for Folkekirken. Men når klokken ringer og bedeslagene

har lydt, så er det gudstjenesten her hos os, der går i gang med det helt særlige præg med den mangfoldige menighed og de medarbejdere, vi nu har her. For udover dem, der arbejder i kirken, så kan de, der sidder på kirkebænkene, også have forberedt til at gå til gudstjeneste. Så det er, når ånden kommer over os allesammen, at resultatet af alle de mange forberedelser kan få det hele til at løfte sig i gudstjenesten.

*Tak for tændte gravlys på kirkegården
som med flammer i mørket
vidner om al den kærlighed
der lever i sorgen og savnet
over det menneske der levede*

Forberedelse til bryllup

Jonas og Nanna blev gift denne sommer, og inden den store dag, var der mange forberedelser: Jonas var den første, der gik i gang: "Nanna har altid ønsket, at jeg spurgte hendes far om hendes hånd. Det gjorde jeg." Derefter gik alle de praktiske forberedelser i gang – og mange samtaler om hvordan dagen skulle forløbe. "Vi delte vores forventninger om brylluppet med hinanden og overvejede f.eks., hvilken stemning vi godt kunne tænke os til vielsen og festen bagefter. Vi var ikke i tvivl om, at vi ville giftes i kirken og at det skulle være Ishøj Kirke. Her ville dem, vi har mistet være med til vielsen, så kirken har en særlig betydning."

Et bryllup kan holdes på tusinde forskellige måder. Det kan være alt fra stort og pompøst, til lille og intimt. Nanna og Jonas gik efter nærvær, intimitet og en masse kærlighed. "Det var vigtigt, at både vielsen, receptionen og lokationen for festen afspej-

lede os som par. Vores vielse blev på mange måder meget personlig. Vores børn gik først ind og vores søn holdt vielsesringene. Efterfølgende blev der afspillet en lydfil fra bruden til gommen. Her fik jeg som brud sagt et par personlige ord til min kommende mand. Det havde ingen forventet og alle blev overraskede og glade – ikke mindst Jonas", fortæller Nanna.

Når man skal giftes i kirken, er samtalen med præsten en vigtig del af forberedelserne. Den betød meget for Nanna og Jonas: "Vi er glade for, at vi fik givet os god tid til samtalen med præsten. Vores samtale var dybdegående, rørende og fyldt med ærlighed og nærvær. Vi tror på, at der er mere mellem himmel og jord. Gennem vores samtale med præsten Ane, kom vi rundt om mange aspekter i vores parforhold og vores tro på kærligheden. Vi fandt frem til, at vi som par og kærligheden fra Gud er ligesom en treenighed.

Ane fik, ud fra den samtale, vi havde med hende, gjort vielsen meget nærværende. Hun nævnte f.eks. dem vi har mistet inden brylluppet fandt sted. Det var smukt og rørende.

En smuk og vigtig ting ved brylluppet var, at få mulighed for at bekræfte kærligheden foran familie og venner. "Vi ville vise vores kærlighed foran de mennesker, vi holder af – og dagen blev ligesom vi håbede på. Vi kunne nyde kærligheden til hinanden og nyde familie og venner og deres glæde. Og det er fantastisk at være gift."

Og Jonas og Nanna tager troen på Gud og kærligheden med sig fra deres store dag: "Vi tror på, at en højere magt vil give os styrke og tro på, at vi i svære tider kan klare det som par. Kærligheden vinder!"

De 9 læsninger

– forberedelse til jul

Adventstiden er en tid fuld arrangementer og traditioner i kirkerne. En af de ældste traditioner i Kirkerne i Ishøj, er at holde gudstjenesten ”De 9 læsninger”. Her læses 9 udvalgte tekster fra Bibelen, fra verdens skabelse og syndefaldet, over profetier og englens bebudelse til Maria, Jesu fødsel og hyrderne på marken. De sidste tekster handler om ordet, der blev kød, og den betydning Jesu fødsel har for hele verden. Teksterne læses for at vise, at Jesu fødsel er en del af en meget større fortælling.

Hvert år kræver denne gudstjeneste masser af forberedelse. Vejleå Kirkes kantori skal synge smukke klassiske værker og de øver, så de kan synge den stemningsfulde musik. Og bibelteksterne skal læses op af forskellige mennesker fra Ishøj. Helst skal læserne repræsentere vores mangfoldige by så godt som muligt. Den første læser er som regel et barn. Nogle af konfirmanderne plejer også at læse og ellers er det medlemmer af menigheden i alle aldre og fra mange forskellige grupper, der læser. Læserne skal også forberede sig, og kommer ofte i kirken og øver deres oplæsning inden gudstjenesten.

Når dagen oprinder – 3. søndag i advent – kulminerer det hele i en meget højtidelig gudstjeneste. De 9 læsninger er oprindelig en engelsk tradition, derfor står alle op i kirken, når vi synger fællessalmer.

De 9 læsninger er smuk og højtidelig forberedelse til julen. Kom og vær med til den, eller til en af de mange andre gudstjenester og koncerter i kirkerne i december.

3. læsning: Esajas bog · Profeti

*Det folk, der vandrer i mørket,
skal se et stort lys,
lyset skinner for dem,
der bor i mørkets land.
Du gør jubelen stærk,
du gør glæden stor;
de glæder sig for dit ansigt,
som man glæder sig over høsten,
som man jubler,
når man deler byttet.*

Forberedelse til konfirmation

Johannes og Niels-Peter blev konfirmeret i foråret 2024. Her ser de tilbage på deres konfirmationsforberedelse.

Inden man vælger at gå til præst, så er der som regel nogle overvejelser – for eksempel om man nu synes, at man tror på Gud. Men hverken Johannes eller Niels-Peter var på dét punkt i tvivl. Det var andre ting, de tænkte over:

„Jeg talte med mine forældre om det skulle være i den katolske kirke eller den protestantiske kirke, fortæller Johannes. Hvis jeg havde været på filippinerne, hvor jeg er født, så skulle jeg have været konfirmeret tidligere. Og der var også en fra min klasse, der blev konfirmeret i en katolsk kirke.

Men vi valgte Vejleå Kirke, fordi den lå tættest på. Og det gjorde ikke den store forskel, om det var en katolsk eller protestantisk konfirmation.“

Niels-Peter havde været i Vejleå Kirke nogle gange før. „Så jeg kunne godt lide stedet, og jeg vidste, at jeg rigtig gerne ville konfirmeres. Så det var et let valg for mig“.

Selvom kirken var et kendt sted, og Niels-Peter havde hørt en del fra sine forældre om, hvordan det nok kom til at foregå, så var der alligevel noget, der overraskede ham: „Jeg følte mig godt forberedt, men det var overraskende, at der var gudstjenester med pizza bagefter. Man kunne godt forstille sig f.eks. suppe efter en gudstjeneste, men pizza!! En glædelig overraskelse.“

*Niels Peter og Johannes på
Vejleå Kirkes terrasse.*

Konfirmandforberedelsen tager mange måneder, og man lærer en del. Samtidig er det sociale også vigtigt.

Johannes var glad for en ting, som de fleste konfirmander synes er lidt grænseoverskridende: „Bare det at være i kirken sammen med de andre konfirmander var sjovt. Det var et godt fællesskab. Og jeg kunne faktisk også godt lide at synge salmer. Jeg har altid godt kunne lide at synge. Vi har et karaoke-anlæg derhjemme, så jeg er vant til det. Det handler ikke om at være god til at synge, men bare gøre det“ fortæller han.

Niels-Peter var glad for tegneserien ”Menneskesønnen” som blev læst på hans hold: „Jeg kunne godt lide den. Den fortalte hvad der skete på en anden måde end bibelen, og billederne var gode.”

Drengene har begge fået et godt indtryk af, hvad kirken er. Johannes var dog overrasket over kirkens indretning: „Jeg er jo vant til katolske kirker, så det overraskede mig, hvordan kirken så ud. Den var mere moderne, og der var ikke umiddelbart nogen Jesus på et kors. Jeg fandt så ud af, at det er der alligevel.

Der er heller ikke noget sted man kan knæle, som i katolske kirker.

Men jeg synes, kirken er hyggelig, og det er et sted, hvor man bare kan komme forbi og bede en bøn.”

Niels Peter er enig: „Ja kirken er et godt sted at komme til alle mulige begivenheder.”

At blive konfirmeret er ofte en familietradition og både Niels-Peter og Johannes synes også, at deres egne eventuelle børn skal konfirmeres:

„Ja – det skal de gøre – men kun, hvis de tror på Gud“, siger Niels-Peter.

„Man skal ikke kun gøre det for pengenes skyld. Men det er også godt, hvis man vil lære noget om kristendom. Så hvis man er interesseret i kristendom, kan man også godt komme til konfirmandforberedelse.”

„Når jeg bliver voksen og får børn, så vil jeg tage dem med i kirke hver søndag, så de kan lære det“ siger Johannes. Niels-Peter er ikke så ambitiøs: „Ja i hvert fald til julegudstjenester“ mener han.

Det er snart jul og drengene fortæller lidt om forberedelserne til højtiden:

Niels Peters december handler en del om familie: „I december er det noget med at besøge bedsteforældre. Og bage småkager og spise julefrokost og

vi tager ud og vælger juletræ sammen. Vi pynter også op sammen, og det er vigtigt, hvem der putter stjernen på træet. Det er min lillebrors tur nu. Han er 3 ½ år, så han går op i det.”

„Min søster får adventsgaver, men jeg er nok vokset lidt fra det“, siger Johannes. „Min mor pynter op længe før jul med lys og juletræ. Vi har også en julekrybbe, som hun stiller op hvert år. Hvert år synger vi karaoke og til jul er det selvfølgelig julesange vi synger“.

Til sidst spørger jeg de to, om de har nogle gode råd til de nye konfirmander:

„Du skal ikke stresse over det“, siger Johannes. Jeg stressede lidt over, om jeg skulle have pænt tøj på til konfirmandforberedelse. Men det behøver man ikke. Og selvom du ikke

kender dem, du skal gå til præst med, så skal du ikke bekymre dig over det – det er ikke det vigtigste.

Prøv at komme til tiden – fordi ellers går du måske glip af noget. Faktisk er det hyggeligst at komme tidligt, fordi så kan man sidde og snakke med de andre konfirmander.

Niels Peter er enig og tilføjer: „Prøv at komme hver gang, for så opdager du, at der er noget af det, du hører, der sidder fast efterhånden. Det hele hænger sammen. Og stress ikke over, at du ikke kan alle remserne uden ad, det skal nok gå alligevel, når du skal konfirmeres.

Og hvis der er noget, man ikke synes, der er så godt, så tal med præsten om det, så kan I sammen finde en løsning på det.“

I Ishøj går man til konfirmandforberedelse, når man går i 8. klasse. Alle kan være med. For at blive konfirmeret, skal man være døbt, enten i folkekirken eller i en anden kristen kirke.

Læs mere om konfirmation i Kirkerne i Ishøj på hjemmesiden

I 2024 da konfirmanderne begyndte undervisningen, havde vi en konfirmandvelkomst, hvor alle i kirken kunne skrive bønner. Her er nogle af de fine bønner, der blev skrevet.

De gule er bønner bedt af forældrene, de blå er konfirmanders bønner og de hvide er fra menigheden.

Jeg ønsker at det kommer
til at gå godt for mig og
alle de andre konfirmander.

Må de smukke
unge mennesker
få en rolig og
fredfyldt fremtid.

Må der blive
fred i Verden.

Må der komme
flere hænder til
de ældre og børn.

- Må alle være gode
ved hinanden.

Gid det må gå jer unge
godt i livet, at i må
få lov at leve i fred og
fordragelighed. Uden angst
for de krige der jævnligt
truer. Held og Lykke til
med jeres voksenliv.

Til Konfirmanderne
♥ sølen en Kærlig ♥
Håber i får en god
Konfirmation til næste
år. Må Gud beskytte jer.

8 1/9-24

Kære Gud

Jeg ønsker og ber til, at
de unge mennesker træder
godt ind i de voksnes
rækker.

Må solen og gude skinne
på deres vej. ♥

Jeg beder for
fred på jorden.

For at min familie
har det godt.

at fattigdom
bliver udyddet.

At de unge
mennesker får
visdom at gøre
verden til et
bedre sted.

Jeg ber til GUD
at jeg kommer til at
klare det godt i
livet og at jeg
for den uddannelse
Jeg gerne vil have.

Jeg ber til GUD
at Helle min familie
og Dem jeg holder
af for et godt Liv.

JEG BEDER TIL
AT ALLE KONFIRMAND-
ERNE NÅ KOMME GODT
IGENNEM DERES TID
HVER DE SKAL GÅ TIL
PRÆST OG FÅ ÅBNET
SIND OG ØJNE FOR
DET DER ER STØRRE
END DEM - OG AT DE
BLIVER MERE EFTER-
TÆNKSOMME OM ALT
DER SKER OMKRING
DEM

Der er én, der holder hånden over mig

– en samtale om forberedelsen på at dø

Det er den sidste dag i september. Vi er ovre efterårsjævnendøgn, hvor dag og nat er lige lange, og den rå efterårskulde river under cykelhjelman. Jeg er på vej ud til en samtale om et meget svært emne: Hvordan forbereder man sig på, at man snart skal dø. Ikke engang, Heller ikke i næste uge, men inden for overskuelig tid.

At leve med døden tæt på

Henrik er 72 år gammel og har de sidste otte år gennemlevet et forløb med meget alvorlig modernærkekræft. Siden 2016 har han fået fjernet en del lymfekirtler, spidserne af begge lunger samt den ene nyre. Derudover har han med vekslende udbytte gennemgået tre eksperimentelle behandlingsforløb. Lige i dag har han det nogenlunde

godt. Det svinger imidlertid meget, og både han, og hans familie har vænnet sig til ikke at lægge de store planer for hverdagen. De tager dagene, som de kommer. Selvom hans statistik ikke er særlig god, er han her jo stadig.

Mens efteråret er i fuld gang med at sætte sine aftryk uden for i haven, sidder vi inden for ved sofabordet i den lyse og lune stue og deler et glas vand. På trods af hvad de fleste ville forvente, tager Henrik det meget roligt. Han er en mand af få, men velvalgte ord. Gennem hele sit sygdomsforløb har han været meget åben om sit sygdomsforløb. Og stik imod hvad man ofte hører fra andre i samme situation, har han ikke oplevet, at venner og bekendte har trukket sig fra ham – tværtimod.

Møder med døden

Måske det er hans tidligere erfaringer med døden, der danner grundlag for denne ro? Allerede som 13-årig oplevede han, at hans mor blev opereret for brystkræft. Det fik Henrik til at bede til Gud, og til sin store glæde fik han lov til at beholde hende i endnu 15 år. Som ung gymnasieelev fik han en dag en pille i lufrøret, så han ikke kunne trække vejret – og oplevede da dette underlige, at hele hans liv på få sekunder passerede revy inden han blev hentet tilbage. Flere gange undervejs i sit sygeforløb har Henrik oplevet at være lige ved at give slip. I 2021 var han ved at dø af en madforgiftning og året efter klappede hans lunger sammen, så han tænkte: „Nu dør jeg!“ Men hver gang har der været en vej tilbage.

Troens ro og livets mening

I et tilbageblik forstår Henrik dette som tegn på, at hans tid endnu ikke har været inde. Det har nok været tæt på, men var altså ikke endnu, at Gud ville tage ham herfra. Tværtimod holder Gud hånden over ham, for at han skal være netop der, hvor han er nu. Den tanke har vakt en stor taknemmelighed over for livet og har gradvist styrket ham i troen på, at der også er noget godt i vente efter døden. Henrik er vis på, at der er et glædeligt gensyn med de kære, han har givet slip på, og dem, som kommer efter ham. Denne tro og tillid giver ham en dyb følelse af sammenhæng og mening – også i midt i det smertelige og svære.

At forberede sig på døden – sammen

Også Henriks hustru er alvorligt syg og har været det gennem mange år. Hun er nu så afkræftet, at hun er i pleje på Kærbo. Alligevel er de to sammen så ofte, som det er muligt. Helst hver dag. Og de taler også om, hvad der kan ske – og hvad der skal ske, den dag den ene eller den anden af dem dør. Det er godt at få sat ord på det, som visheden om døden rejser. Ikke at de nødvendigvis tænker og føler det samme, men at de sammen kan tale om det, der er vigtigt for begge. De hører jo sammen. Både mens de lever og den dag, de dør.

De taler også om deres begravelse. Ikke at den er planlagt i detaljer, men mere om, hvad er det for et indtryk, der skal stå tilbage, når de ikke læn-

gere er her. Siden deres sygdomme er de begyndt at gå i kirke, både til de sociale arrangementer og til gudstjenester. Personligt har Henrik det sådan, at gudstjenesterne med dens tekster og prædiken er det vigtigste. Her tales der åbent og ligeud om livet og døden. Sådan som det er – og sådan som det vil blive. Det må der gerne blive sat ord og musik på, den dag de skal begraves.

Nu skal det imidlertid ikke lyde som om det at leve på kanten af livet, ikke gør noget ved Henrik. Selvfølgelig er der sorg forbundet med ikke at vide, hvor længe man lever. Men for Henrik er det først og fremmest en sorg over dem, han efterlader; sin hustru, sine børn og sine børnebørn. Da han fik sin første diagnose, havde han et enkelt barnebarn – i dag er der fire. Livet leves og familien vokser – også selvom han er syg. Samværet i familien er vigtigt, og derfor samles de så ofte, det er muligt og

har det altid rigtigt godt sammen. Måske er det også en del af forbedelsen til at dø – måske ligefrem den vigtigste – at man tør satse alt på dem, man er knyttet til? Netop fordi alle i familien ved, hvor sårbart og udsat livet er, er samværet båret af stort nærvær og omsorg.

Hvad vil du huskes på?

Tøvende stiller jeg det sidste og – synes jeg selv – svært spørgsmål:

Hvad er det vigtigste for dig, Henrik, i forhold til, hvordan andre mennesker skal huske på dig, den dag, du er død?

Svaret kommer langsomt og velovervejet: „Det er troen på det bedste i mennesket! Det har været omdrejningspunktet for hele mit liv, både som lærer, underviser og som privatperson, at ethvert menneske rummer noget godt. Det er desværre ikke altid, at det får lov til at komme frem. Forventningerne, både fra om-

givelserne og fra den enkelte selv, kan forhindre det. Så meget mere vigtigt er det at lede efter den gode intention. Det kan være både besværligt og svært, men for mig er det afgørende at fastholde troen på, at det er muligt. Skulle det være det eneste, der står tilbage, når jeg ikke er her mere, er jeg tilfreds.“

Efter samtalen siger vi farvel til hinanden. Jeg siger: „Jeg håber, vi ses igen!“ Henrik nikker indforstået og smiler.

På vejen hjem gennem det efterårsfarvede Ishøj griber jeg mig selv i at nynne på melodien til salmen ”Nu falmer skoven trindt om land”, hvis sidste vers lyder:

*Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage.*

Gud

De siger jeg skal dø snart

De ved ikke hvor længe jeg har tilbage

Jeg er egentlig ikke bange for at dø

Jeg er bare så forfærdelig ked af at skulle miste livet

og gå glip af flere dejlige oplevelser med mine børn og børnebørn

Jeg håber virkelig at det er sandt

at man kan følge med et sted fra din himmel

Andet vil ikke være til at bære

Amen

*Tak fordi nogen orker at bage æbleskiver fra bunden
så duften og smagen
forkæler mine julesanser
Og tak også for
at der findes æbleskiver på frost*

Gud

*Jeg er blevet bedt om at tage mad med
Og jeg gider faktisk ikke lave det
Alle skal komme med en ret
og jeg orker ikke at lave en
Og jeg er heller ikke god til det med madlavning
Og det skal jeg så nu vise til alle
Kan du hjælpe mig med at få mod til at købe en færdigret og tage med
selvom de forventer hjemmelavet?
Eller måske sørge for, at hvis jeg selv laver maden,
selvom jeg ikke gider og ikke kan finde ud af det
Alligevel bliver udmærket og spiseligt?
Jeg vil jo også gerne bidrage til fællesskabet
På forhånd tak
Amen*

En kæmpestor fortælling

Hvis man i december måned finder på at gå i kirke – måske for at forberede sig mentalt på julen – så kan man nemt risikere at lytte til nogle tekster, som er ret barske. For eksempel handler en del af dem om dommedag.

Det er der ikke meget julehygge over. Men december er også andet og mere end hygge. Det er f.eks. sjældent særlig hyggeligt at se nyheder. December er også en måned med stress og problemer. Nogle mangler penge. Andre er bekymrede for om julen nu bliver god. Måske fordi der er knas i familien. Eller fordi de har mistet et menneske de holdt af.

Så måske er der alligevel en grund til, at nogle af teksterne er til den barske side i adventstiden. Måske er det for at minde os om, at der er en fortælling, som er kæmpestor. Meget

større end de problemer og sorger mennesker har, mens julen forbedes. En fortælling, som går langt tilbage og som rækker meget langt ud i en fremtid, som vi slet ikke kender.

Det har ofte været sådan i kirkens historie, at dem, der har talt meget om dommedag, også havde en klar forventning om, hvad der skal ske på dommedag, herunder, hvem der dømmes på den ene måde og hvem, der dømmes på den anden måde.

Men tanken om dommedag handler ikke om en vished om hvad Guds vilje er, og hvem der er gode og hvem der er onde.

Den handler om noget meget større. Den handler om alt det, vi ikke ved. Om troens mysterium. Om at være åben for tanken om, at hvad end der kommer til at ske i engang fremtiden, så vil Gud være til stede i det der sker.

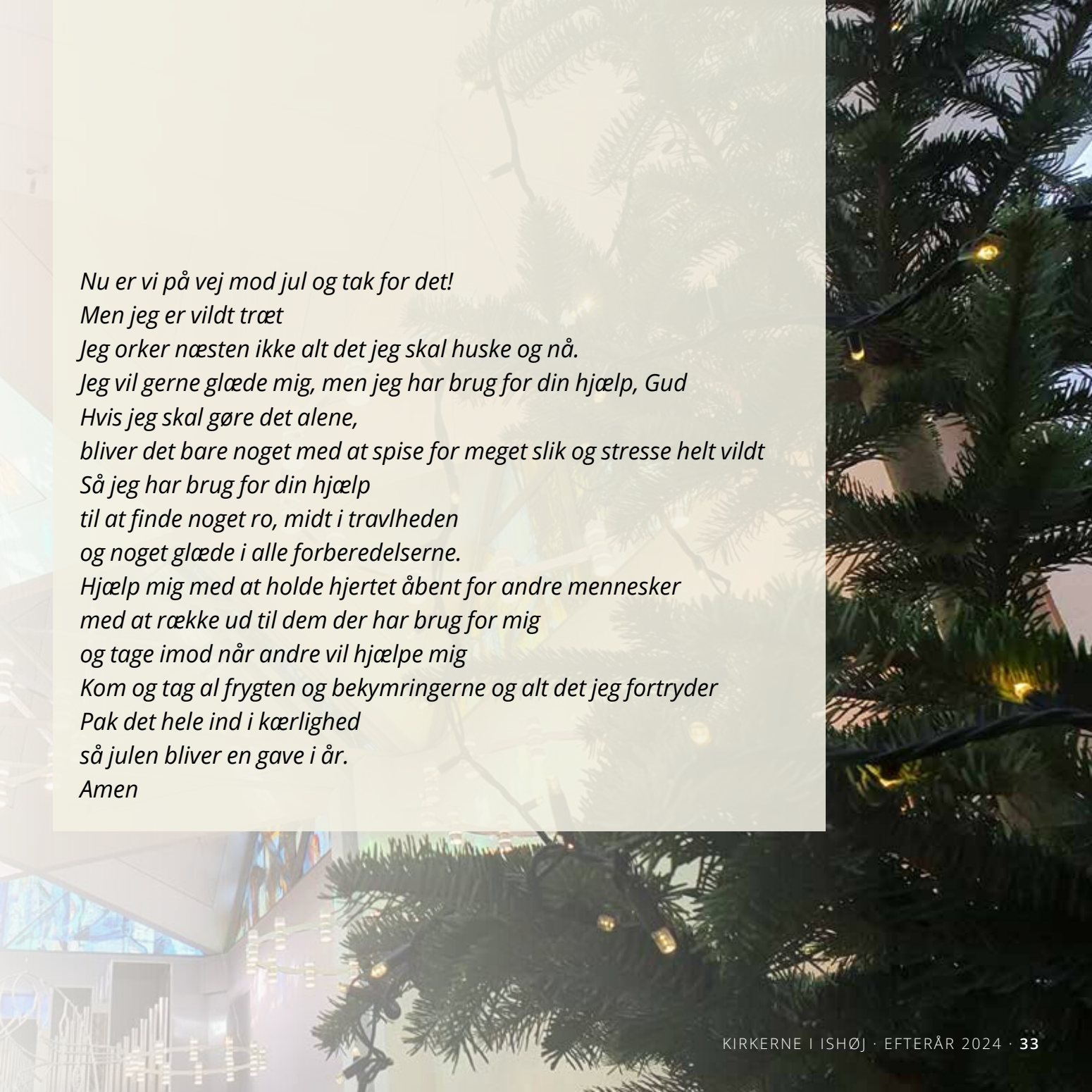
At Gud er Gud til alle tider og derfor allerede er i den fremtid, vi bekymrer os for og forbereder os på.

En dommedagstekst midt i adventstiden fortæller os, at advent ikke bare handler om at glæde sig til Juleaften, nej, der er en forventning, der rækker helt tilbage til begyndelsen, da Gud skabte verden. Og den rækker også fremad mod al fremtid.

Helt til enden.

Adventstiden handler om hele den kæmpestore fortælling, vi kan læse om i Bibelen. Og vi indviteres til at se på os selv og på verdens historie i lyset af Guds løfter.

Og måske, når vi på én gang rækker ud mod fortiden og frem mod fremtiden, så får vi også hjælp til at forberede os med håb og forventning i nutiden.

*Nu er vi på vej mod jul og tak for det!
Men jeg er vildt træt
Jeg orker næsten ikke alt det jeg skal huske og nå.
Jeg vil gerne glæde mig, men jeg har brug for din hjælp, Gud
Hvis jeg skal gøre det alene,
bliver det bare noget med at spise for meget slik og stresser helt vildt
Så jeg har brug for din hjælp
til at finde noget ro, midt i travlheden
og noget glæde i alle forberedelserne.
Hjælp mig med at holde hjertet åbent for andre mennesker
med at række ud til dem der har brug for mig
og tage imod når andre vil hjælpe mig
Kom og tag al frygten og bekymringerne og alt det jeg fortryder
Pak det hele ind i kærlighed
så julen bliver en gave i år.
Amen*

Sognekontor

– for Ishøj og Torslunde sogne
Ishøj Boulevard 1, 2635 Ishøj
Tlf.: 4354 7300

Åbent mandag, tirsdag, onsdag og fredag
fra kl. 10.00 -14.00
Torsdag fra kl. 12.00 -17.00

Kordeg

Vakant

Tlf.: 4354 7300

ishoej.sogn@km.dk

Henvendelse i forbindelse med bl.a. dåb og
vielse i alle Ishøjs tre kirker – Vejleå, Ishøj og
Torslunde Kirke.

Navneændring, navngivning, faderskab og
attestbestilling foretages på www.borger.dk.

Vejleå Kirke

Ishøj Boulevard 1, 2635 Ishøj
Åben alle hverdage fra kl. 10.00 -15.00
Torsdag desuden fra kl. 15.00 -17.00
Lørdag lukket
Søndag åbent fra kl. 10.00 -13.00

Ishøj Kirke

Ishøj Bygade 83, 2635 Ishøj
Åben når der er personale til stede
Kontakt kirketjeneren på tlf.: 6155 6642

FORBEREDELSE

KIRKERNE I ISHØJ er udgivet af
Ishøj Menighedsråd
Udkommer i 11.200 eksemplarer
Tryk: Stenby Tryk A/S
Design & layout: Anna Falcon

Medarbejdere

Kirketjener i Vejleå Kirke
Anja Callisen
Tlf.: 3032 0525
anja@ishoejkirker.dk

Kirketjener i Ishøj Kirke
Marianne Boldt
Tlf.: 6155 6642
mw@ishoejkirker.dk

Organist
Carsten Popp
cp@ishoejkirker.dk

Organist
Markus Højgaard Fog
Tlf.: 2360 9818
markus@ishoejkirker.dk

Leder af Vejleå Kirkes
Børne- & Pigeor
Bente Colding-Jørgensen
bcj@ishoejkirker.dk

Kirke- og kulturmedarbejder
Randi Anholm
Tlf.: 2912 4485
kk@ishoejkirker.dk

Kommunikationsmedarbejder
Kezia Kjeldsen
Tlf.: 2183 9233
kezia@ishoejkirker.dk

Kirkegårdsleder **Jesper Mikkelsen**
Tlf.: 4354 7300 · jm@ishoejkirker.dk

Sognepræster

Ane Øland Bækgaard
Tlf.: 2466 1886
anop@km.dk

Asta Gyldenkærne
Tlf.: 2170 7596
agy@km.dk

Sophie Nielsen
Tlf.: 2484 0406
msmn@km.dk

Christian Barrit Petersen
Tlf.: 2146 7167
cbp@km.dk

Michael Rønne Rasmussen
Tlf.: 2960 3288
mrr@km.dk

Alle præster holder fri mandag
Du kan altid ringe og få en aftale om
en samtale med en af præsterne.

Medlemmer af menighedsrådet
se ishoejkirker.dk

**Støt Menighedsplejen på
MobilePay 650163**

Vær beredt!

*Præcist på terminen blev jeg født
Fulgte den normale vækstkurve
Bestod boelprøven med topkarakter
Begyndte at kravle til tiden
og rev forudsigeligt alle de bøger ned,
det var ventet (–og frygtet!)
Talte hurtigt og velartikuleret
Lærte at regne inden jeg kom i skole
Var godt forberedt
og kunne altid mine lektier
Blev spejder,
der altid er forberedt
på både det bedste
og det værste*

*Men den dag diagnosen blev stillet,
og den dag de fortalte mig
at de ikke kunne gøre mere for mig,
kom det helt bag på mig
Den dag jeg ikke kunne gøre mere,
gik det op for mig
at jeg hverken havde en Plan B, C eller D
for det liv jeg havde fået
Først da spurgte jeg Gud:
Hvad er Din plan egentlig med mig?
Hvad har Du beredt dig på
for mig?*

KIRKERNE I ISHØJ